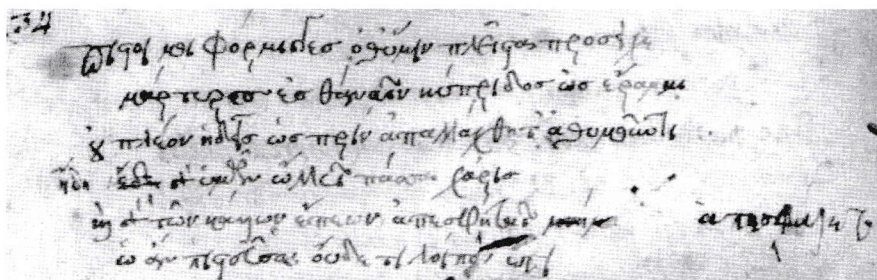

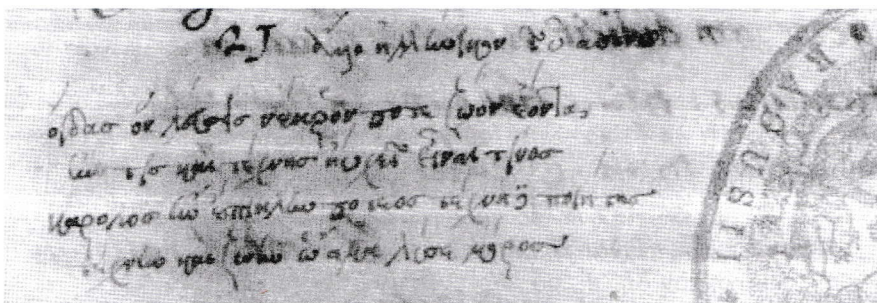
Appendix

EPIGRAMMATA GRAECA DAMIANI BENESSAE³⁶

I, 30

Πιστοί μοι φόρμιγγες, ὅθ' ὑμῖν πλείστα προσεῖχε,
Μάρτυρες ἐς θάνατον Κύπριδος ὡς ἔραμαι,
Οὐ πλέον ἤδεις ὡς πρὶν ἀπαλλάχθητ' ἀθυμοῦντι·
Ἦδη γὰρ ὑμῶν ὦλλυτο πᾶσσα³⁷ χάρις,
Καὶ γὰρ τῶν καλλῶν³⁸ ἐπέων ἀπεσφάλατο³⁹ μνήμη,
Ὡς ἂν πιστεῦσαι οὐδέ τι λοιπὸν ἔτι.

II, 21 Ἄλλο ἡλληνικὸν⁴⁰ τοῦ αὐτοῦ

Οἷδας ὃν λεύσεις νεκρὸν ποτε ζῶν ἐόντα,
Ἦν τίς καὶ τέχνης ἠύχετο εἶναι τίνος;

³⁶ U ovom izdanju Benešinih pjesama modernizirana je interpunkcija i s gramatičkom normom ujednačena je akcentuacija. Sve fonomorfološke aberacije izvornika vjerno su reproducirane, a na njih upozoravaju bilješke uz tekst prijepisa. Za pomoć u uspostavi teksta autor članka duguje zahvalnost kolegama Ninoslavu Zuboviću s Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Janiki Päll sa Sveučilišta Tartu u Estoniji.

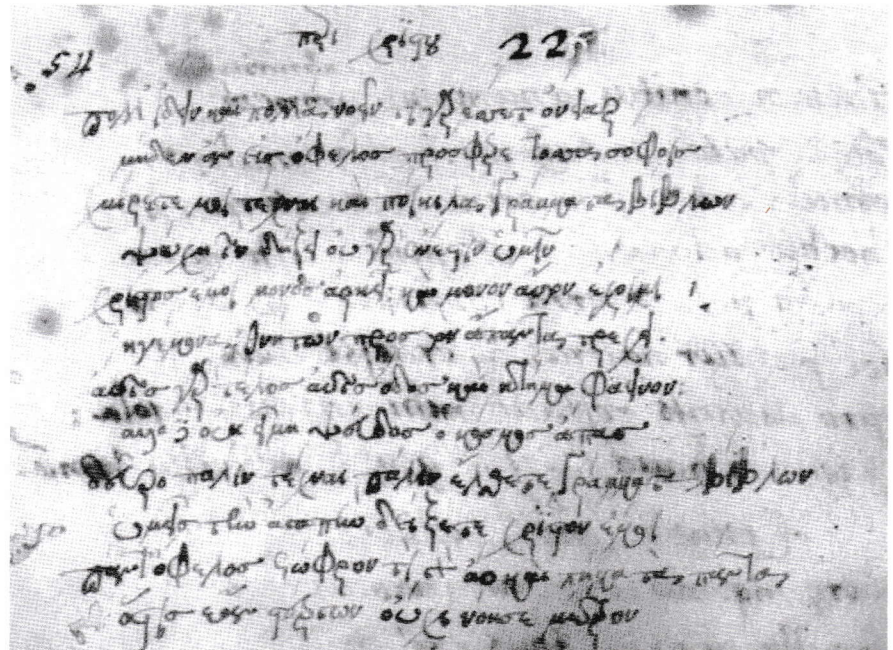
³⁷ ita

³⁸ ita

³⁹ in margine ἀπεσφάλετο.

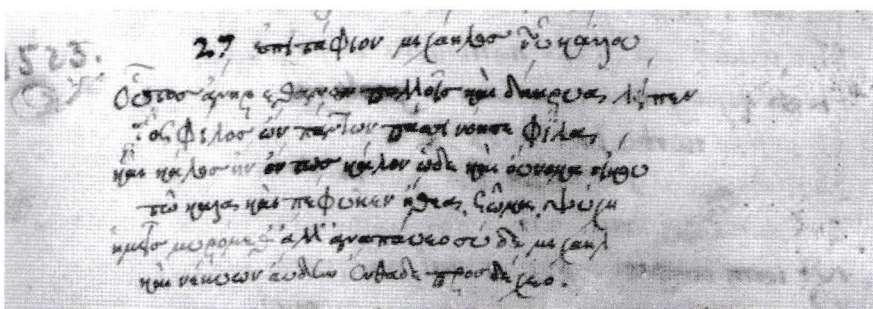
⁴⁰ ita

Κάρολος ἦν ἐπίκλην Πότεος, τέχνη δὲ ποιητής,
Τέχνην καὶ ζῶν ᾧ ἅμα λῦσε μέρος.

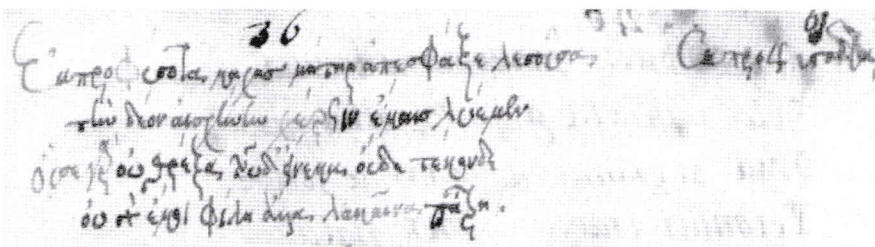
II, 22 Περὶ Χριστοῦ

Πόλλ' ἰδεῖν καὶ πολλὰ νοεῖν τί γὰρ ἔσσειτ' ὄνειαρ
Μηδὲν ἂν εἰς ὄφελος πρόσφερε τόσσα σοφοῖς·
Χαίρετέ μοι, τέχνη καὶ ποικίλα γράμματα βιβλῶν,
Ψυχὴ τὸν δὴ ζεῖ, οὐ γὰρ ἔνεστιν ὑμῖν.
Χριστὸς ἐμοὶ μόνος ἀρκεῖ, καὶ μόνον αὐτὸν ἔχοιμι
Ἥγεμόνα θνητῶν, πρὸς τὸν ἅπαντα τρέχει·
Αὐτὸς γὰρ τέλος, αὐτὸς ὁδὸς καὶ κτήμα φαεινόν,
Ἄλλο δὲ οὐκ εἰ μὴ ψεῦδος ὁ κόσμος ἅπας.
Δεῦρο πάλιν, τέχνη, πάλιν ἔλθετε, γράμματα βιβλῶν,
Ἵμεῖς τὴν Ἀγάπην δεῖξετε, Χριστὸν ἐμοί.
Πάντ' ὄφελος σῶφρόν τι γάρ, αὖ καὶ πῆμα τὰ πάντα,
Ὅστις ἔαν στέργων οὐχὶ νόησε μέτρον.

II, 27 Ἐπιτάφιον Μιχαήλος τοῦ Καλλοῦ⁴¹

Οὗτος ἀνὴρ ἔθανεν πολλοῖς καὶ δάκρυα λείπεν,
 Ὅς φίλος ὢν πάντων πᾶσιν⁴² νόησε φίλα.
 Καὶ καλὸς ἦν ὄντως, καλὸν ᾤδε καὶ οὔνομα οἴκου,
 Τῷ καλὰ καὶ πέφυκεν ἦθεα, σῶμα, ψυχή·
 Ἥμεῖς μυρόμεθ', ἀλλ' ἀναπαύεο σὺ δὲ Μιχαήλ,
 Καὶ νεκύων αὐδῇ ἐνθάδε προσδέχεο.

II, 36

Ἐκπροφυγόντα⁴³ μάχης μήτηρ ἀπέσφαξε λέγουσα·
 Τὴν δέον αἰσχύνην χερσὶν ἐμαῖς λυέμεν,
 Οὐ σὲ γὰρ οὐ θρέξα⁴⁴ τοῦδ' εἵνεκα οὐδὲ τέκον δέ,
 Οὐ γὰρ ἐμοί, φίλῃ, ἄλλα, Λάκαινα πάτρη.⁴⁵

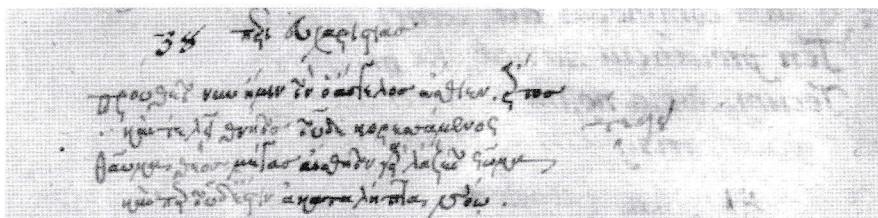
⁴¹ ita

⁴² ita

⁴³ e margine pro ἐκπροφυγόντα

⁴⁴ ita

⁴⁵ ita in textu, sed forsitan melius Οὐ γὰρ ἐμοί, φίλῃ ἀλλά, Λάκαινα, πάτρη

II, 38 Περὶ εὐχαριστίας

Προὔθετο νῦν ἡμῖν τὸν ὁ ἄγγελος ἔσθιεν⁴⁶ ἄρτος,
 Καὶ τέλλει⁴⁷ θνητὸς τοῦδε κορεσσάμενος·
 Θαῦμα θεὸς μέγας, αἰσθητὸν γὰρ λάζετο σῶμα,
 Καίπερ τοῦδ' ἐστὶν ἀκατάληπτα νοῶ.

III, 26

Οὐρανοῦ ἀστερόεντος ἐγὼ γὰρ ισόχρονος εἰμί,
 Καίπερ τοῦδ' ἄλλως πολλὰ στεριζόμενος⁴⁸.
 Τοῦδε γὰρ ἦν αἰὲς αὐγάζοντος αἰείδιον εἶδος,
 Πασσудίῃ πολλοῖς ἄστρεσι⁴⁹ λαμπόμενον,
 Ἀλλὰ κάτω ζοφερὸς καὶ τοῦδ' ὑποκείμενος αὐτῇ
 Οὐρανόθεν πολλοῖς ὄμμασι βλεψάμενος.
 Ἀρσενικὴ δύναμις κείνος, τὸ δὲ θηλικὸν αὐτῇ,
 Τίκτω καὶ μήτηρ ὥσπερ ἅπαντα τρέφω.

III, 27 Περὶ Εἰράνας

Ἐγγονος ἡ Διὸς Εἰράνα πόλιν ἦν δὲ κατεῖχε,
 Αὐτίκα μὲν πλοῦτος τῇδε πάρεστι μέγας.
 Καὶ γὰρ ἑαυτῆς οὐκ ἄλλην δοξάζετο σπουδῆς
 Ἡμῇ⁵⁰, ποῦ τέμενος δυσὶν ἔνεστι θεαῖς,
 Εὐνομίῃ τε καλῇ καὶ σοὶ δ' ἁμᾶ, πότνια Δίκα·
 Ἄμφω γὰρ μεγάλων ὄντε κλέος πτολίων.
 Ὑμῖν γοῦν, ἀγαθῶν ὅσσοι γλίχεσθε διδόντος,
 Μέλλοι τοῦ τεμένους κείμενα καλλὸν⁵¹ ἔχειν.

⁴⁶ *ita*

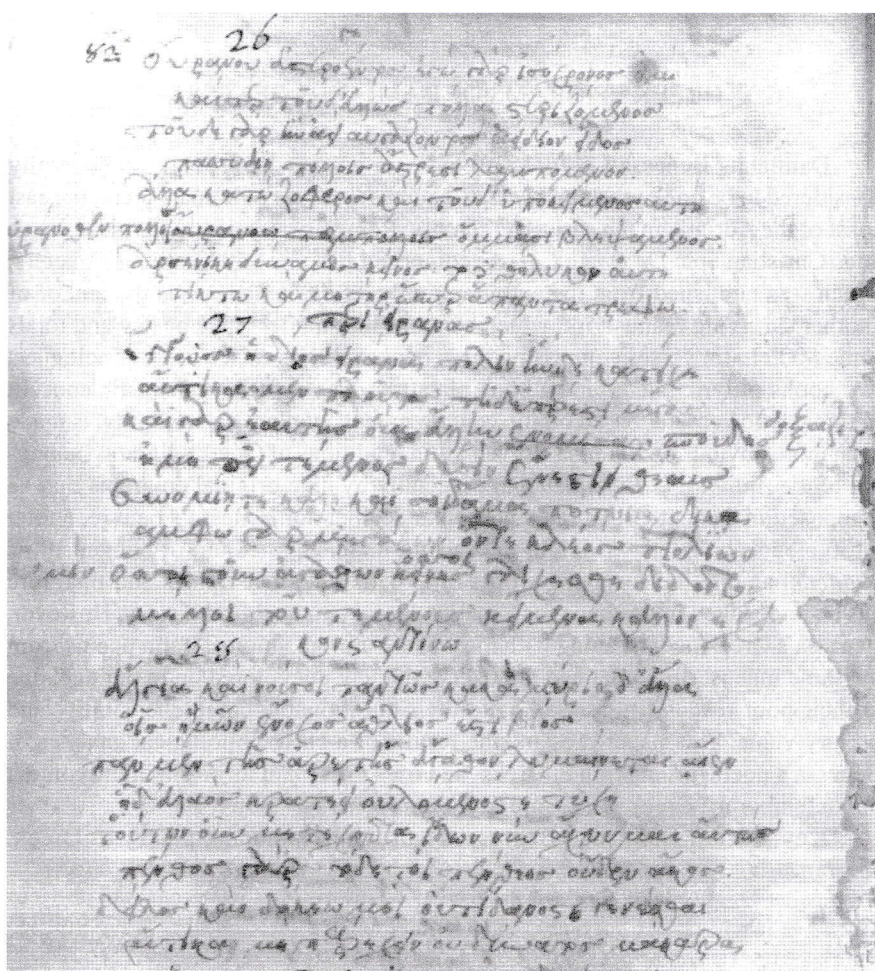
⁴⁷ *e margine pro τελει*

⁴⁸ *ita*

⁴⁹ *ita*

⁵⁰ *ita*

⁵¹ *ita*

III, 28 Κονσταντίνω⁵²

Ἄλγεα καὶ νοῦσοι, παντῶς κακὰ μύρια δ' ἄλλα,
 Οἷς ἡμῶν ἔνοχος ἄθλιός ἐστι βίος·
 Πᾶν μὲν τῆς ἀρετῆς ἀγαθὸν λυμαίνεται αἰέν,
 Ἢδ' ἀλαδὸς κρατέει οὐλόμενός τε τύχη.
 Τοῦτων οὖν μετέχοντα ἰδὼν νῦν ἄχνυμαι αὐτῶς,
 Πένθος γάρ τόδε, τοῖ πένθεος οὐδὲν ἄκος.
 Δειλὸς καὶ δοκέω μοι οὐτιδανός τε γενέσθαι,
 Αὐτίκα μὴ παρέχειν οὐ δυνατὸς μάκαρα.

⁵² ita